

Seszták Ágnes: Leszünk vagy elfogyunk?

2013 július 14. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

Tavaly 90 300 kisbaba született, de meghaltak 129 500-an, és 2011-ben 38 400 m?vi terhesség - megszakítást végeztek. A születések száma a mágikus százezer alá esett, az abortuszok száma pedig nem a tinédzsereknél növekedett, hanem a 20–24 éves korosztálynál.

A halálozások száma magáért beszél, így Magyarország lakossága az 1981-ben kezdődött fogyást figyelembe véve 9 970 160 főre csökkent. Bekövetkezett, amit már a nyolcvanas években jósltak a népi írók komoly vitákba bonyolódva, hogy idő kérdése, mikor esik tízmillió alá a magyar lélekszám.

Végigéltük a különböző pengeváltásokat, ahol a nemzethalál víziójától a buta pragmatizmusig mindenre volt példa, még arra is, hogy jellemző véleményként hangozhasson el, jó is lesz, ha kevesebben leszünk, mert mindenkinek jut lakás. A „kicsi vagy kocsi” durva vitájában aztán teljesen szélsőséges nézetek is összecsaptak, és utólag csak remélhetjük, hogy nem akkor kezdett általánossá válni az a pusztító nézet, hogy egy gyereket még csak-csak, de nagycsaládot semmiképpen.

A nagycsalád abban az időben öt-hat gyereket jelentett, ma akinek három gyereke van, már nagycsaládosnak számít. Olykor komoly keresgélés folyik házaspárok után, amelyek sok gyereket nevelnek, hogy mutatóban legalább a média szolgáljon némi üdítő példával ebben az elsivatagosodott jelenben, ahol a lehangosabbaknak az a legfontosabb problémájuk, miként tudnak megszabadulni nem kívánt terhességüktől, mivel a női alanyi joga, hogy a kormány ne nézze keltetőgépnek. Mert az Orbán-kormány egyik legfontosabb célja, hogy ha nem tudja is megállítani a demográfiai fogyást, legalább fékezni képes legyen. Minden elfogultság nélkül állíthatjuk, a kormány felfogta és megértette a társadalmat fenyegető veszélyt. A probléma nem csak ott van, hogy száz év múlva nem magyar altatódalokat fognak énekelni az anyák kisbabáiknak, mert „fogyik a magyar”, ahogyan azt a szárszói fiúk

hahotázva bedobták a köztudatba.

A nagy probléma az lesz, ha nem máris az, hogy előreged? társadalommal, beteg és ny?tt generációkkal nem lehet kreatív és innovatív dolgokat véghezvinni. A nyugdíjas korosztály fél minden változástól, minden újítástól, és ez az igazi veszélye annak, hogy kevés gyerek születik. Nem utolsósorban ennek a kevés gyermeknek az életmin?sége is fontos. Nem mindegy, hogy nélkülöz? szül?k zaklatott környezetben éppen hogy csak megélnek, mert a gyermeknevelést teljesen magánügynek tekinti az állam, vagy számtalan könnyítés segíti a családokat. A kormány már eddig is látható er?feszítéseket tett azért, hogy a házaspárok az els? után vállaljanak egy második gyereket is, de a segítség feltétele a folyamatosság, a rugalmasság, hogy adminisztratív okok ne gátolják a szülési hajlandóságot. Az anyák munkahelyvédelmi programja beválni látszik, a munkáltató, ha érdekeltté teszik, készségesen alkalmaz gyermekes édesanyákat, akár osztott munkaid?ben is. Az anyasági támogatások összege és igénybevétele is újszer? lesz, de külhoni mintára szó van a férfiak apasági szabadságáról is. A szakemberek szerint erre nincs fogadókészség, ami csak id? kérdése, mert annak idején, amikor egy énekesn? helyett a férje vette igénybe a gyest, megszólták. Ma ebben sincs semmi különös. A távlati tervekben segítséget kapnának azok is, akik még az egyetemi éveik alatt vállalnak gyereket, és számtalan variációja merült fel a lakhatási támogatásoknak.

Amíg az ellenzék mindennap siratja az éhez? gyermekeket, addig most 75 ezer gyerek nyaral a Balatonnál a szüleivel vagy táborban.

Seszták Ágnes - mno.hu

Ajánló